

1989 සැප්තැම්බර් මස 21 වැනි (ගුරු) දින
සවස 6.00ට

බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ
ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේ
පැවැති

ශ්‍රී ලංකාවේ වෘත්තිකයන්ගේ සමිති සංවිධානයේ
වාර්ෂික සම්මේලනයේදී

ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
මැතිතුමා

පැවැත්වූ දේශනයේ සිංහල අනුවාදයයි

පරි. අංක	6564
වර්ග අංකය	808.51
දිනය	

බුද්ධ ධර්මය සහ විසි වන ශත වර්ෂයේ නව භෞතික විද්‍යාව

දැනට වසර දහ හතරකට පෙර ඇරඹුණු ඔබගේ සංවිධානය විවිධ සමිති විසි අටකට අයත්, විවිධ ශික්ෂණ විස්සක දක්ෂතා නියෝජනය වන, 17,000 ක් වන සාමාජික සංඛ්‍යාවකින් යුත් ඉතා ප්‍රබල සංවිධානයකි.

එ හෙයින්, ඔබගේ සාමාජිකයන් උනන්දුවක් දක්වන කරුණු විවිධ ය. ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් බොහෝ වෘත්තීන් සහ නිපුණතාවන් අලලා පැතිර සිටී. ඇත්තෙන් ම, ඔබ හැම දෙනාට ම, වෙන් වෙන් ව, ටෙකිසන් කවියාගේ “යුලිසිස” කාව්‍යයේ එන මේ පැදිය ප්‍රතිරාවය කළ හැකිය.

“දුටිමි, දනිමි බොහෝ දෑ;
දනන්ගේ නගර, සිරිත් විරිත්,
නා නා දේශගුණයන්,
නොයෙකුත් මඩුලු සහ රජයන්
යන මේ හැම ගැන”

එ හෙයින්, අද මා කියන්නට යන දේ ගැන ඔබ බොහෝ දෙනා උනන්දුවක් දක්වනු විය හැකිය; ඉදිරි කාලයේදී ඔබ හැම දෙනාට ම භුක්ති විඳින්නට වාසනාව ලැබේවා'යි මා පතන සාමකාමී යම් මොහොතක දී සිතා බැලීමට සුදුසු දේ විය හැකිය.

ගාන්ධිතුමාගේ භාරත දේශ නිදහස් සටන් ව්‍යාපාරයට පූර්ව කාලයේ දී ඉන්දියාවේ සුප්‍රකට චතුර ඉංග්‍රීසි කපිකයකු වූ ශ්‍රී සුරේන්ද්‍රනාත් බැනර්ජිතුමා ලංචනයේ ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්ව විද්‍යාලයේ දී දේශනයක් පවත්වමින් සිටියදී ඔහුට බාධා පැමිණවූවත් අමතා මෙයේ කීවේය : "තරුණ මිත්‍රවරුනි, ඔබේ මුතුන්මිත්තන් ඔබගේ රටේ වනාන්තරවල තුරු මත වලග පටලවාගෙන එල්ලී ඔන්විලි පදිමින් සිටි කාලයේ මගේ මුතුන්මිත්තෝ ගංගාතම් ගඟබඩ වෙසෙමින් අදත් ලොව මවිත කරවන දර්ශනවාදයක් නිපුණ කොට අනුගමනය කරමින් සිටියහ." බුදු දහම ඉන් එකකි. මේ සන්ධ්‍යාවෙහි මා ඔබට කලා කරන්නේ බුද්ධ ධර්මය සහ විසි වන ශත වර්ෂයේ භෞතික විද්‍යාව පිළිබඳවයි.

එච්. ජී. වෙල්ස්ගේ “ලෝක ඉතිහාසය” නමැති ග්‍රන්ථයෙහි ඔහු විසින් ක්‍රිස්තු පූර්ව හ වන ශත වර්ෂය හඳුන්වා දී ඇත්තේ “මානව වර්ගයාගේ යෞවන අවස්ථාව” හැටියටයි. පර්සියාවේ සොරෝවුස්ටර්තුමා, ඉන්දියාවේ හින්දු මුනිවරයන් සහ බුදුන් වහන්සේ, චීනයේ කොන්ෆියුසියස්තුමා යන මේ සියලු වක්තෘවරු පදාරථයන්ගේ අතිත්‍යතාව, වෙනස්වන සුලු බව, සදා පවත්නා අරටුවකින් තොර බව හෙවත් හරසුන් බව එදා ඉගැන්වූහ. ශ්‍රීක දර්ශනවාදීහු ද ආසියාවේ මුනිවරයන්ගේ විත්තනයට සමාන අයුරින් සිතූහ; අදහස් පහළ කළහ.

ශ්‍රීක දර්ශනවාදීහු (ක්‍රි. පූ. 600)

ශ්‍රීසියේ දර්ශනවාදී ගුරුකුල බොහෝ වූහ. ඉදිරියේ දී එළැඹෙන ශත වර්ෂ ගණනාවක් තුළ ජගත් සිදුවීම්හි ලා බටහිර අර්ධ ගෝලයේ රටවලට හිමිවන්නට යන තැන

අනුව, එදා ඔවුන් පහළ කළ දර්ශන මත වාද වැදගත් තැනක් ඉසිලී ය. ග්‍රීක දර්ශනවාදයේ මුල් අවස්ථාවේ දී විද්‍යාව, දර්ශනය සහ ආගම යන මේවා එකිනෙකින් වෙන් නොවුණු සංස්කෘතියක් පිළිබඳව ඔවුහු ඇදහුවෝ ය. එදා භෞතික විද්‍යාව "*Physis*" යනුවෙන් හැඳින්වූ ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන අභිමතාර්ථය වූයේ ද්‍රව්‍යයන්ගේ සාරානුකූල ස්වභාවය සොයා ගැනීම ය. "*Physics*" යනු ග්‍රීක "*Physis*" යන්නෙන් බිඳ ආ පදයකි. ඉන් අදහස් වන්නේ "සියලු ද්‍රව්‍ය, පදාර්ථ, ශක්තිය, චලිතය සහ බලය යන මේවායේ සාරානුකූල ස්වභාවය දක්නට වෑයම් කිරීමයි."

පුරාතනය පිළිබඳ ව වූ මේ විද්‍යාත්මක දැනුම ග්‍රීක දර්ශනවාදීන්ගේ, විශේෂයෙන් ම ජලේටෝගේ (ක්‍රි. පූ. 427 සිට ක්‍රි. පූ. 347 දක්වා) සහ ඇරිස්ටෝටල්ගේ (ක්‍රි. පූ. 384 සිට ක්‍රි. පූ. 322 දක්වා) ඉගැන්වීම්වලින් පසුව, විධිමත් ස්වභාවයකින් හැඩ ගැන්වූණේ ය. ආසියාවේ මුනිවරයන්ගේ පමණක් නොව ස්වකීය සමකාලිකයන්ගේත් සමචිත්කයන්ගේත් අදහස්වලට ඉදුරා පටහැනිව, පැරැණි මගින් ඉවත් ව අලුත් මතයක් ඇරිස්ටෝටල් විසින් පහළ කරන ලද්දේ ය. ග්‍රීක විද්‍යාව සහ සංස්කෘතිය "ආත්මය සහ ද්‍රව්‍ය" යන ප්‍රභේද වෙන් වෙන් ව පිළිගත්තේ ය. භෞතික ලෝකයට වඩා ආධ්‍යාත්මික ලෝකය කෙරේ ග්‍රීක දර්ශනවාදීහු වැඩි අවධානයක් යොමු කළහ. ක්‍රිස්තියානි සභාව ඇරිස්ටෝටල්ගේ ඉගැන්වීම් සනාථ කෙළේ ය.

සුනරුදය සමයේ දර්ශනවාදීහු (ක්‍රි. ව. 17 වන ශත වර්ෂය)

දහ හත් වන ශත.වර්ෂයේ සුනරුදය සමයේ දී බටහිර දිග ජාතීන් වඩාත් විද්‍යාත්මක ආකාරයකට අලුතින් සිතන්නට ඇබ්බැහි වීමට පෙරාතුව, ඇරිස්ටෝටල්ගේ කාලයේ පටන් වසර දෙ දහසක් ගත වී තිබිණ. රෝම අධිරාජ්‍යයේත් පසුගාමී අධිරාජ්‍යවලත් ඇදවැටීමට හේතු වූ මිලේවිෂ යුද්ධත් වෙඩි බෙහෙත් යොදාගැනීමත් ඉන්දියාවට සහ අමෙරිකා මහාද්වීපවලට නව මුහුදු මාර්ග යොදාගැනීම වැනි යුරෝපයේ වෙනත් සිදුවීම් ඇතැම් බටහිර ජාතික චින්තකයන්ගේ ඇස් ඇරැවීමෙහි සමත් විය. ඒ අනුසාරයෙන් ඔවුන්ගේ දැනුම සහ ධනය ද තර වූයේ ය. ගැලීලියෝ (ක්‍රි. ව. 1564 සිට ක්‍රි. ව. 1642 දක්වා) ආනුභවික ඥානය සහ ගණිතය ඒකාබද්ධ කළ ප්‍රථමයා වූ අතර, හෙතෙම “තච්ඡ විද්‍යාවේ පියා” යනුවෙන් හැඳින්විය හැකි ය. විසි වන ශත වර්ෂය දක්වා දිවෙන සේ විද්‍යා ලෝකය නව මහකට අවතීර්ණ කරමින් ගුරුත්වාකර්ෂණය සහ චලිතය පිළිබඳ නියමයන් ලොවට ගෙනහැර පෑවේ අයිසැක් නිව්ටන් ය. (ක්‍රි. ව. 1642 සිට 1727 දක්වා)

ගැලීලියෝගෙන් සහ නිව්ටන්ගෙන් පසුව (17 වන ශත වර්ෂයේ සිට 20 වන ශත වර්ෂය දක්වා)

මේ ගුරුකුලයේ චින්තනයට අනුව, පෘථිවියත් අනෙකුත් සහභාග ලෝකත් සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ අවල වස්තූන් වූහයි සැලැකිණි. මේවා වූ කලී විශ්වය නිර්මාණය කළ දෙවියන් විසින් ස්ථානගත කරන ලද ද්‍රව්‍යමය ඝන

ස්කන්ධයෝ වුහ. කිසියම් අවුලක් නොවන ලෙසට දෙවියන් වග බලාගනු ඇත. නිව්ටන් විසින් හඳුනාගනු ලැබූ විශ්ව සාධාරණ නියමයනට අනුකූලවීමෙන් එය තවදුරටත් තහවුරුවන්නේ ය. ඇත්තවශයෙන් ම පළමු සඳ ගමනේ යෙදුණු වන්දිකාව ගුරුත්වාකර්ෂණ ක්ෂේත්‍රයෙන් මිදුණු අවස්ථාවේ සඳගාමීහු මෙලෙස විස්මය පළ කළහ. “අපි දැන් අපිසැක් නිව්ටන්ගේ හස්තයේ පාවෙමු.”

මෙතැන් පටන් 19 වන ශත වර්ෂයේ අග දක්වා හැම බටහිරදිග විද්‍යා වින්තනයක් ම කෙරේ ඉහළ සිට ලොව පාලනය කළ දෙවියකු ගේ ප්‍රතිමූර්තිය ප්‍රබල ලෙස බලපෑවේ ය. මේ නයින් විද්‍යාඥයන් සොයා ගිය ස්වභාව ධර්මයාගේ මූලික නියමයන්, ලෝකය යටත්ව සිටී, අවල සහ සදාකාලීන දිව්‍යමය නියමයන් ලෙස දක්නා ලදී.

අයින්ස්ටයින් සහ ඉන්පසු (ක්‍රි. ව. විසි වන ශත වර්ෂය)

විසි වන ශත වර්ෂයේ දී පරමාණුක සහ උප-පරමාණුක ලෝකය ගවේෂණය කිරීම අනන්තය දක්වා ඇරැඹුණු ගමනක් බවට පත් විය. උප-පරමාණුක භෞතික විද්‍යාවේ පදාර්ථ පිළිබඳ සංකල්පය වූ කලී පැරණි භෞතික විද්‍යාවේ මූලද්‍රව්‍ය පිළිබඳ සාම්ප්‍රදායික අදහසට මුළුමනින් ම වෙනස් වුවකි. අවකාශය සහ කාලය, හේතුව සහ ඵලය වැනි සංකල්ප පිළිබඳ ව ද මෙය ඇත්ත ය. මුළු ලෝකයේ ම දසුන වෙනස් වන්නට පටන්ගෙන තිබිණ. අත්හදාබැලීම් ඔස්සේ ද්‍රව්‍යයන්ගේ සාරානුකූල ස්වභාවය පිළිබඳ ප්‍රථම අල්පමාත්‍ර දර්ශනයන් විද්‍යාඥයනට ග්‍රහණය කළ හැකිව තිබිණ.

එතැන් පටන් නව භෞතික විද්‍යාවේ ආකෘති සහ කල්පිත, ක්වොන්ටම් වාදය සහ සාපේක්ෂතා වාදය, වසර 2500 කට පසු නැවත වරක් ආසියාවේ මුනිවරයන්ගේ විශේෂයෙන් බුදුන්වහන්සේගේ දර්ශනයට සමාන බවක් ගත්තේ ය.

පරමාණු පිළිබඳව වඩවඩාත් තොරතුරු සොයාගැනීමට මං පෑදූ විද්‍යාත්මක අත්හදාබැලීම් සමඟ ම විසි වන ශත වර්ෂය ආරම්භ විය. යමෙකුට නිගමනවලට බැසගත හැකි වන සේ ස්ථිර අධිතාලම් කිසිවක් කොහිත් දක්නට නොලැබිණ. අවකාශය සහ කාලය, පදාර්ථ සහ වස්තුව සහ ඵලය සම්බන්ධයෙන් අලුත් සංකල්පයන් පහළ කළයුතුව තිබිණ. 1905 දී සාපේක්ෂතාවාදය සොයාගැනීමත් විද්‍යුත්-චුම්බක විකිරණය දෙස අලුත් ආකාරයකට බැලීමත් අයින්ස්ටයින් අතින් සිදුවුණු පසු පැරණි යාන්ත්‍රික ලෝකය අත්හැර දමන්නට සිදුවිය. අයින්ස්ටයින්ගේ එම ඉගැන්වීම් නවීන ශිෂ්ටාචාරයේ පිරුම්ව සේ ඒකීභූතව පිහිටා සිටී. නවීන භෞතික විද්‍යාවේ වැදගත් හෙළිදරව් කිරීම් අතුරින් වැදගත් එකක් සේ විශ්වයේ මූලික ඒකත්වය පිළිගැනීමට භෞතික විද්‍යාඥයන්ට හැකි වූයේ සොයාගැනීම් පිට සොයාගැනීම් බිඳ වැටුණු හෙයිනි.

විසි වන ශත වර්ෂයේ භෞතික විද්‍යාඥයෝ, ආසියාවේ මුනිවරයෝ සහ බුදුන්වහන්සේ

විසි වන ශත වර්ෂයේ භෞතික විද්‍යාඥයෝ ඉතාමත් සියුම් තාක්ෂණයේ අනුසාරයෙන් පදාර්ථයන්ගේ අවසාන ස්වරූපය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳූහ. ඔවුහු එක් පදාර්ථ ස්තරයකින් අනතුරුව තවත් ස්තරයක් අනාවරණය

කරමින්, අවසාන "නිර්මාපක කුටිටි" යොයමින් ස්වභාව
 ධර්මය ගැඹුරින් ගැඹුරට විභාග කර බැලූහ. පරමාණුවල
 පැවැත්ම විභාග කර බැලිණ; ඒවායේ සංඝටක, එනම්,
 න්‍යෂ්ටික සහ ඉලෙක්ට්‍රෝන; න්‍යෂ්ටිවල සංඝටක
 -ප්‍රෝටෝන සහ නියුට්‍රෝන; ප්‍රෝටෝන සහ
 නියුට්‍රෝනයන්ගේ සංඝටක-උඩු-ක්වාක සහ යටි-ක්වාක;
 සහ තවත් බොහෝ උප-පරමාණුක අංශු යොයාගැනිණ.
 නවීන භෞතික විද්‍යාවේ සුක්ෂ්ම සහ සංකීර්ණ
 අත්හදාබැලීමේ උපකරණ අනුසාරයෙන් උප-පරමාණුක
 ලෝකය ගැඹුරට විනිවිද දක්නා ලදී. එ නමින් එම
 ලෝකයට ප්‍රවිෂ්ට වන්නට අපගේ දැනුමට අවකාශ
 සැලසුණේ ය.

අපගේ වාසස්ථානය වූ විශ්වයේ සිදුවෙමින් පවත්නා
 ප්‍රධාන ක්‍රියාකාරීත්වය වූ කලී වෙනස්වීම බව පෙනේ.
 ඝන පදාර්ථ ස්පර්ශ කළ නොහැකි තරමට විසිර යයි.
 තරංග යාන්ත්‍ර විද්‍යාව මුළු විශ්වයම තරංග පද්ධතියක්
 බවට කැටිකර ඇත. ඉලෙක්ට්‍රෝන සහ ප්‍රෝටෝන ඉතා
 කෙටි තරංගද වඩාත් දිග විකිරණ තරංගද යන මේවායින්
 සැදුම් ලබයි.

මා සඳහන් කළ පරිදි විද්‍යාඥයෝ අත්හදාබැලීම්
 ඔස්සේ, ද්‍රව්‍යයන්ගේ ස්වභාවය පිළිබඳ ව ඔවුන්ගේ නව
 නිගමනවලට බැස ගත්හ. භාවනාව මගින් පසක් කළ,
 ඉන්ද්‍රිය ගෝචර නොවූ අත්දැකීම් ඔස්සේ යථාර්ථය
 පිළිබඳ සමාන නිගමනවලට ආසියාවේ මුනිවරයෝත්
 බුදුන්වහන්සේත් එළඹ සිටියහ. අද නවීන විද්‍යාඥයන්
 පදාර්ථ ලෝකය දක්නා ආකාරයට බෙහෙවින් සමාන
 අයුරින් ම වාගේ එද එතුමෝ ද එම ලෝකය දුටහ.

සියලු පදාර්ථ සැදුම් ලබා ඇති උප-පරමාණුක අංශුවල ගුණ සහ අන්තර් ක්‍රියා විස්තර කිරීම පිණිස ඉහත සඳහන් න්‍යාය ද්වයය ඒකාබද්ධ කිරීමට යත්ත දැරිය යුතු වෙයි. නවීන භෞතික විද්‍යාවෙන් විශ්වය පිළිබඳ අවල දර්ශනයක් පැන නගින්නට පටන් ගෙන තිබේ. මෙය එදා බුදුන්වහන්සේගේ සර්වඥතා ඥානයට ගෝචර වූ දර්ශනය හා එකඟ වන අතර, භෞතික ලෝකයේ ඉතාමත් උසස් න්‍යායයන් පිළිගැනෙන අවල සහ දාර්ශනික රාමුවක් ද සපයයි.

ආත්මය සහ නිර්වාණය

ලොවෙහි අප එකිනෙකාගෙන් වෙන්කොට සැලකෙන “මම” යන (කේවල “ආත්ම”) හැඟීම මුළාවකි. අවිද්‍යාව හෙවත් මෝහය යනුවෙන් බෞද්ධ දර්ශනයෙහි එය හැඳින්වෙන අතර, එය අප විසින් ජය ගත යුතුව ඇති කැලැඹුණු මානසික තත්ත්වයකි. නිරන්තරයෙන් ම වෙනස්වන සුලු බව හෙවත් අනිත්‍ය (අනිච්ච) තත්ත්වය හා මතස බැඳී පවත්නා විට සිත නොසන්සුන් වෙයි; කැලැඹෙයි; එය දුක් සහගත (දුක්ඛ) තත්ත්වයකි. එ නසින් ධර්මතාවන්ගේ බාහුලය ඇති වෙයි. සිත සන්සුන් වූ කල්හි ධර්මතාවන්ගේ බාහුලය දුරු ව යයි.

මුනිවරයන්ගේ උසස්තම අභිප්‍රාය සියලු ධර්මතාවන්ගේ ඒකත්වය සහ අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතාව පසක් කර ගැනීමය; හුදෙකලා කේවල ආත්මයක් පිළිබඳ හව (සංසාර) සාගරයෙන් එතෙර වීමය; අවසාන යථාර්ථය ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගැනීමය. “නිර්වාණය” යනුවෙන් හැඳින්වෙන මේ අවබෝධය පහළ කරගැනීම හුදෙක් බුද්ධිමය

ක්‍රියාවක් ම නොව, සමස්ත පුද්ගලයා ම වෙළා ගන්නා අත්දැකීමකි; අවසාන ස්වරූපය විසින් එය ආගමික නැඹුරුවක් ද ගනියි. නවීන භෞතික විද්‍යාව අනුසාරයෙන් මතුවන ජගත් දර්ශනය ද මෙය මැයි.

භාවනාව සහ සතිපට්ඨාන සූත්‍රය

භාවනාව ඔස්සේ ඉහත සඳහන් ඉලක්කය කරා ළඟාවීමේ මාර්ගය බුදුන්වහන්සේ සතිපට්ඨාන සූත්‍රයෙහි පෙන්වා වදාළහ. මේ පිළිබඳව සවිස්තර වශයෙන් පැහැදිලි කරන උන්වහන්සේ මේ වූ කලී “එක ම මාර්ගය” යි වදාරා ඇත.

යථාර්ථය පිළිබඳ සෘජු ගුඬ අත්දැකීම් ගැන මුනිවරු කථා කරති. වයස අවුරුදු 59ක් ආයු වළඳ 1952 දී පරලෝ සැපත්, ස්වාමී පරමහංස යෝගානන්ද නමැති යෝගිවරයාගේ වරිතාපදානායෙහි, මේ අත්දැකීම් සමහරක් සහ එකමා ඉන්ද්‍රියාවේ බොහෝ ගුරු යෝගිවරයන් මුණ ගැසුණු අවස්ථා පිළිබඳ ව ද සඳහන් වෙයි. “බදිනවායම් අසල උතුරු හිමාල පර්වත කුටයෙහි ලකිසි මහාසය බාබාජී ගුරු උතුමා තවමත් ජීවමාන ව වැඩ සිටියි. හුදෙකලා ව වෙසෙන මේ තුමා ශත වර්ෂ - ඇතැම් විට සහස‍්‍ර වර්ෂ ගණනක් මුළුල්ලේ ශාරීරික රූපය රැක පවත්වාගෙන අවුත් තිබේ. අමරණීය බාබාජී “අවතාරයක්” ලෙස සැලකෙයි.”

"නවීන භෞතිකවාදියා ලෝකය අත්දකින්නේ විචාරවත් මනස අත්‍යන්තයෙන් විශිෂ්ටත්වයට පත්කිරීමෙනි. ගුඬවාදියා එසේ කරන්නේ ප්‍රතිභාන මනස අත්‍යන්තයෙන් විශිෂ්ටත්වයට පත්කිරීමෙනි. මේ ප්‍රවේශ දෙක එකිනෙකට

මුළුමනින්ම වෙනස් ය; භෞතික ලෝකයේ දර්ශනය ග්‍රහණය කරගැනීමට වඩා බෙහෙවින් වැඩි යමක් එහිලා ඇවැසි වෙයි. කෙසේ වුව ද, මේවා, අප භෞතික විද්‍යාවේදී හඳුන්වන්නට ඉගෙන ඇති පරිදි, අනුපූරකය. මේ දෙකින් එකක්වත් අනෙකින් අවබෝධ කරගත නොහේ. මේ දෙකින් කවරක් හෝ අනෙකෙහි තත්ත්වයට පත්කළ නොහේ. එහෙත් ලෝකය පිළිබඳ සම්පූර්ණ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට, එකිනෙකට අනුපූරක වශයෙන්, මේ දෙකම අවශ්‍ය ය. “තච්ඡා භෞතික විද්‍යාවත් බුද්ධාගම ඇතුළු පෙරදිග ගුප්ත වාදයන් අතර සබඳතා පිළිබඳ ව පර්යේෂණ පැවැත්වීමෙන් ප්‍රසිද්ධියට පත් ව සිටින ප්‍රීට්චෝල් කැපරා එසේ සඳහන් කර ඇත. “මේ දෙක අතර සබඳතා පිළිබඳ ව මැනවින් අවබෝධ කරගත් විට විශ්වය පිළිබඳ අපගේ අවබෝධය අතින් සැලැකිය යුතු ප්‍රගමනයක් ඇති කිරීමට කාලය යෝග්‍ය වන්නේ ය. ” 1973 දී නොබෙල් ත්‍යාගය දිනාගත්, කේම්බ්‍රිජ් විශ්ව විද්‍යාලයේ භෞතික විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්ය බී. ඩී. ජෝසප්සන් එසේ පවසා තිබේ.

වසර සතළිහකට පෙර, විද්‍යා සංගමය අමතා කළ දේශනයක දී මේ හා සමාන විෂයයක් ගැන මම කථා කෙළෙමි. ඉඳුරන් මගින් අපට ලබාගත හැකි සීමාසහිත ද්‍රව්‍යය තරණය කරමින්, සම්මා සතිය සහ සම්මා සමාධිය අනුසාරයෙන් නිර්වාණය සාක්ෂාත් කරගත හැකි ය යි අවවාදය සහ ආදර්ශය යන දෙවැදෑරුම් ක්‍රමයෙන් ම පෙරදිග මුනිවරයන් ඉගැන්වූ බව මම එද කීවෙමි.

අප සමස්ත වශයෙන් විශ්ව ලෝකය (සත්වල) ගෙන බැඳුවද පරමාණුවේ අභ්‍යන්තර ව්‍යුහය ගෙන බැඳුව ද

මේවා ස්වභාවයෙන් ම එකමය. එනම්, “සබ්බේ සංඛාරා අනිච්චා” (සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ අනිත්‍යයහ). “සබ්බේ සංඛාරා දුක්ඛා” (සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ දුක්ඛයහ) “සබ්බේ ධම්මා අනත්තා” (නිර්වාණයද ඇතුළු සියලු ධර්මතාවෝ අනාත්මයහ) “තිවුරදී භාවනාව ප්‍රගුණ කරන්නේ ස්වාභාවික සංසිද්ධි ඒවායේ යථාර්ථය අනුව අවබෝධ කරන්නේ වෙයි.” බුදුන් වහන්සේ එසේ වදළහ. එබඳු තැනැත්තේ “අනන්තවු (සංසාර) සාගරයේ ස්වභාවය ඉවෙන් මෙන්” හඳුනා ගන්නේ ය.

සමෝධානය

භෞතික විද්‍යාඥයන් ඇතුළු විද්‍යාඥයන් විශ්වයේ ව්‍යුහය පිළිබඳ ව විනා එහි පරමාර්ථය පිළිබඳ ව සෙවුම්බැඳුම් නොකරති. මානව වර්ගයාත් විශ්වයේ අනෙකුත් ස්වරූපයේ ජීවීන් පිළිබඳ ව ඔවුන්ගේ විමසුම් මෙහෙයුවෙන්නේ පරමාණුක සහ උප-පරමාණුක ව්‍යුහයේ කොටසක් හැටියට ය.

බුදුන් වහන්සේ මේ අංශයන් පිළිබඳ වූ පමණක් කරුණු සොයා බැලීමෙන් තෘප්තියට පත් නොවූහ. උන් වහන්සේ ඉන් ඔබට ද කරුණු විමර්ශනය කළහ. ස්වයංභූ ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කළා වූ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය අනුගමනය කොට පරම සුඛය වූ නිර්වාණය පසක් කරගන්නා ලෙස උන්වහන්සේ මිනිස් වගට අනුශාසනා කළහ. පළමුව මෙලොවදී ම මෝක්ෂය පසක් කරගත යුතු බවත් මරණින් පසු නැවත ඉපදීමක් නැති පරිනිර්වාණයට පැමිණිය යුතු බවත් උන්වහන්සේගේ ඉගැන්වීමය.

මේ කරුණු පිළිබඳ ව වඩ වඩාත් සිතා බැලිය යුතුය; පැහැදිලි කර ගත යුතුය. කරුණු පහදා දිය හැකි නම් එසේ කරනු පිණිස, පළමුව ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගත යුතුය. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට පිළිපත්නමුට පහදා දීම අනවශ්‍ය ය; එලයෙන් එලයට එළඹෙත් ම තමන් අවතීරණ වී ඇති මාර්ගයේ තිරවද්‍ය භාවය දකින්නේ ය.

"මෝක්ෂය යෙවිය යුත්තේ තමා තුළින් ම ය.
සිය සිරගෙය සාදා ගන්නේත් තමා ම ය."

REFERENCE



ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී.